

Spori majhne vrednosti - Nizozemska

KAZALO

- 1 [Obstoj posebnega postopka v sporih majhne vrednosti](#)
 - 1.1 [Področje uporabe postopka, mejna vrednost](#)
 - 1.2 [Uporaba postopka](#)
 - 1.3 [Obrazci](#)
 - 1.4 [Pomoč](#)
 - 1.5 [Pravila o pridobivanju dokazov](#)
 - 1.6 [Pisni postopek](#)
 - 1.7 [Vsebina sodbe](#)
 - 1.8 [Povračilo stroškov](#)
 - 1.9 [Možnost pritožbe](#)

1 **Obstoj posebnega postopka v sporih majhne vrednosti**

Običajni postopek v sporih majhne vrednosti je postopek s sodnim pozivom na obravnavo v kantonskem oddelku sodišča (*sector kanton van de rechtbank*). Gre za redni postopek s sodnim pozivom na obravnavo s postopkovnimi poenostavitvami. Zakonik o civilnem postopku (*Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering*) ne vsebuje posebnih pravil za začetek postopka pred kantonskim sodiščem.

V čezmejnih zadevah v EU se lahko uporabi tudi evropski postopek v sporih majhne vrednosti.

Nizozemsko pravo vključuje zakon o izvajanju uredbe o evropskem postopku v sporih majhne vrednosti (zakon z dne 29. maja 2009 o izvajanju **Uredbe (ES) št. 861/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. julija 2007 o uvedbi evropskega postopka v sporih majhne vrednosti**) (*Wet van 29 mei 2009 tot uitvoering van Verordening (EG) nr. 861/2007 van het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie van 11 juli 2007 tot vaststelling van een Europese procedure voor geringe vorderingen*).

1.1 **Področje uporabe postopka, mejna vrednost**

Kantonsko sodišče je pristojno v:

- zadevah, v katerih vrednost zahtevkov znaša največ 25 000 EUR;
- zadevah, v katerih vrednost zahtevkov ni določena, če najverjetneje ne bo preseгла 25 000 EUR.

Poleg tega sodnik kantonskega sodišča odloča v zadevah s področja delovnega prava, v zvezi z najemi, posredništvom, najemnim nakupom in potrošniškimi prodajnimi pogodbami ter pritožbami zoper kazni za prometne prekrške in manjša kazniva dejanja.

Kantonsko sodišče obravnava tudi zadeve v zvezi z evropskimi spori majhne vrednosti. Mejna vrednost za evropski postopek v sporih majhne vrednosti je z Uredbo določena na največ 2 000 EUR.

1.2 **Uporaba postopka**

Na kantonskem sodišču ni posebnega postopka. Načeloma se za okrožno sodišče in kantonski oddelek uporabljajo pravila postopka s sodnim pozivom na obravnavo. Pomembna razlika je, da se lahko stranke v zadevah pred kantonskim sodiščem zastopajo same, medtem ko jih mora v drugih zadevah (pred okrožnim sodiščem) zastopati odvetnik. Glej odgovor na vprašanje 1.4 v nadaljevanju. Poleg tega v kantonskem oddelku zadeve obravnava en sam sodnik, tj. sodnik posameznik.

V evropskih sporih majhne vrednosti se uporabljajo pravila postopka z vložitvijo predloga.

1.3 Obrazci

Postopek pred kantonskim sodiščem se običajno začne s sodnim pozivom na obravnavo. Postopek, ki se začne s sodnim pozivom na obravnavo, je enak za vsa sodišča (okrožno sodišče in kantonsko sodišče). Najpomembnejši navedbi v sodnem pozivu na obravnavo sta tožbeni zahtevek (sam zahtevek) in njegova obrazložitev (dejansko stanje in pravice, na katerih temelji tožbeni zahtevek).

Nekatere posebnosti postopka na kantonskem sodišču so:

1. tožena stranka je pozvana pred okrožno sodišče A, vendar mora nastopiti pred sodnikom kantonskega sodišča, ki zaseda na glavnem sedežu sodišča A ali v določenem kantonskem oddelku sodišča A;
2. če tožnika zastopa pooblaščen zastopnik v postopku, morata biti v sodnem pozivu na obravnavo navedena ime in naslov pooblaščenega zastopnika.

Zahtevek v okviru evropskega postopka v sporih majhne vrednosti se vloži na obrazcu A. Ta obrazec je mogoče prenesti z evropskega portala e-pravosodje.

Tožbo je treba vložiti pri pristojnem sodišču. Sodišče mora biti pristojno v skladu z določbami Uredbe Sveta (ES) št. 44/2001 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah.

1.4 Pomoč

V zadevah pred kantonskim sodiščem se lahko stranke zastopajo same. To pomeni, da pravno zastopanje po odvetniku ni obvezno. Dovoljena je tudi pomoč pooblaščenega zastopnika, ki ni nujno odvetnik. V zvezi s povračilom stroškov pravne pomoči odvetniku glej tudi odgovor na vprašanje 1.8 v nadaljevanju.

Podobno tudi v evropskem postopku ni nujno, da stranke zastopa odvetnik ali drug pravni svetovalec.

1.5 Pravila o pridobivanju dokazov

Uporabljajo se običajna pravila dokaznega prava. V skladu z nizozemskim dokaznim pravom ima sodnik načeloma pravico do proste presoje predloženih dokazov. Glej tudi „pridobivanje dokazov“. Pridobivanje dokazov v evropskem postopku je urejeno s členom 9 Uredbe (ES) št. 861/2007.

1.6 Pisni postopek

Obstajajo nacionalna postopkovna pravila za kantonske oddelke v civilnih zadevah. Pisni dokumenti se lahko vložijo v sodnem tajništvu okrožnega sodišča (osebno, po pošti ali telefaksu) pred razpisanim datumom obravnave, pa tudi na obravnavi. Trditve in odgovori nanje se lahko v postopku pred kantonskim sodiščem predložijo ustno. Evropski postopek je pisni postopek, razpiše pa se lahko tudi obravnava, če sodnik meni, da je to potrebno, ali če tako zahteva ena od strank.

1.7 Vsebina sodbe

Sodna odločba mora vsebovati:

- imena, priimke in naslove strank ter njihovih pooblaščenih zastopnikov ali odvetnikov;
- vodenje postopka;
- tožbeni zahtevek in izjave strank;
- obrazložitev odločitve, pri čemer se navedejo dejstva in preudarki sodnika;
- končno odločitev sodnika;
- ime in priimek sodnika in
- datum izdaje sodne odločbe.

Sodno odločbo podpiše sodnik.

1.8 Povračilo stroškov

V postopku, ki se začne pred kantonskim sodiščem, lahko nastanejo naslednji stroški: taksa za začetek postopka, porazdelitev stroškov, ki jih je prisodilo sodišče, in stroški pravne pomoči.

Sodna taksa za začetek postopka se plača, ko se zadeva predloži sodišču. Znesek je odvisen od vrste zadeve. V praksi bo vaš odvetnik ta znesek plačal vnaprej in vam ga zaračunal naknadno. Sodnik lahko stranki, ki ni uspela, naloži plačilo stroškov nasprotne stranke. Če nobena od strank ni uspela v celoti, vsaka plača svoje stroške. Porazdelitev stroškov, ki jih je prisodilo sodišče, lahko vključuje tudi stroške pravne pomoči ter stroške prič, izvedencev, potne stroške in stroške bivanja, stroške izpiskov in druge izvensodne stroške (<http://www.rechtspraak.nl>).

V skladu z nizozemsko zakonodajo so tisti nekoliko manj premožni včasih upravičeni do prispevka k stroškom pravne pomoči. Subvencionirana pravna pomoč ni na voljo v vseh zadevah pred kantonskimi sodišči. Če je subvencionirana pravna pomoč na voljo, stranka v postopku plača tudi svoj prispevek k stroškom pravne pomoči, odvisno od njenega finančnega položaja. Vlogo za prispevek k stroškom pravne pomoči odvetnik predloži odboru za pravno pomoč (*Raad voor rechtsbijstand*). To je urejeno v zakonu o pravni pomoči (*Wet op de Rechtsbijstand*). Poglavje III A tega zakona določa pravila dodelitve pravne pomoči v čezmejnih sporih v EU. S tem zakonom se izvaja **Direktiva Sveta 2003/8/ES z dne 27. januarja 2003 o izboljšanju dostopa do pravnega varstva v čezmejnih sporih z uvedbo minimalnih skupnih pravil v zvezi s pravno pomočjo pri takih sporih** (<http://www.rvr.org/>).

1.9 Možnost pritožbe

Pritožbo zoper sodno odločbo kantonskega oddelka sodišča je mogoče vložiti pri pritožbenem sodišču. Pritožba je mogoča samo, če vrednost zahtevka presega 1 750 EUR. Pritožbo je dovoljeno vložiti v treh mesecih od datuma izdaje sodne odločbe. V evropskem postopku v sporih majhne vrednosti pritožba zoper odločbo kantonskega sodišča ni dovoljena.

Strani v jezikih držav članic pripravljajo posamezne kontaktne točke pri Evropski pravosodni mreži, njihov prevod pa zagotavlja prevajalska služba Evropske komisije. Prevodi zato morda še ne vsebujejo kasnejših sprememb izvirnika, ki so jih vnesli nacionalni organi. Evropska pravosodna mreža v civilnih in gospodarskih zadevah ter Evropska komisija ne prevzemata nobene odgovornosti v zvezi z informacijami in podatki v tem dokumentu. Za pravila o avtorskih pravicah države članice, ki je odgovorna za to stran, glejte pravno obvestilo.

Zadnja posodobitev: 28/01/2019